

MĘCZENIE SIĘ (1) *sb n*

N sg męczeni(e) sie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Odczuwanie cierpienia połączone z wysiłkiem fizycznym; tu: przy porodzie:

Wyrażenie: »męczenie się dziecięciem« = poród: Nixus. Rodzenie/ Męczenie fie dziecięciem Mącz 248a.

Cf MĘCZYĆ SIĘ

MP